

SUD ČASTI HRVATSKE KOMORE FIZIOTERAPEUTA

O D L U K A

Sud časti Hrvatske komore fizioterapeuta, u vijeću sastavljenom od suca Ivana Kobaša kao predsjednika vijeća, te Ivana Brtičevića i Saše Matejčića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Matee Cerjan kao zapisničara, u disciplinskom predmetu protiv člana Komore Gorana Cvetojevića, iz _____, zbog disciplinske povrede iz čl. 56. st. 2. Statuta Hrvatske komore fizioterapeuta, povodom zahtjeva za pokretanje disciplinskog postupka Povjerenstva za fizioterapeutsku etiku i dontologiju Hrvatske komore fizioterapeuta od 28. studenog 2018., nakon glavne, javne i usmene rasprave, u nazočnosti, zamjenice braniteljice iz _____, dana 18. lipnja 2019. godine objavio je, a dana 13. lipnja 2019. g.

o d l u č i o j e

Član Komore Goran Cvetojević, _____ s prebivalištem _____, fizioterapeut, zaposlen u Zdravstvenoj ustanovi _____, s primanjima _____ od imovine ima _____, protiv kojeg se ne vodi se drugi disciplinski postupak,

o d g o v o r a n j e

što je:

1. dana 2. kolovoza 2018. godine putem elektroničke pošte sa svoje adrese _____ uputio otvoreno pismo svim delegatima Skupštine Hrvatske komore fizioterapeuta na njihove adrese elektroničke pošte u kojem je, protivno točki 14. alineja 2. i točki 63. Kodeksa fizioterapeutske etike i deontologije u pisanom kontaktu s Hrvatskom komorom fizioterapeuta povrijedio ugled i čast fizioterapeutske profesije javnim uvredljivim, neprimjerenim i nedoličnim ponašanjem prema svojoj kolegici i predsjednici Hrvatske komore fizioterapeuta Mirjani Grubišić iznoseći uvredljive i neistinite navode sadržaja:
 - „Dakle i Upravni sud je potvrdio ono što je Ministarstvo rješenjem naložilo komori. Dakle da ponovim - sud je odbijanjem tužbenog zahtjeva ponovo indirektno naložio da se obvezuje Skupština Komore da donese odluku o poništenju natječaja za izbor i imenovanje predsjednika komore,...
 - „Vama je, drage kolegice i kolege, NALOŽENO da nešto napravite, znate li to i ako ne znate zašto ne znate?“
 - „Osoba protiv koje je pokrenuta kaznena prijava (po meni dostupnim informacijama ne samo jedna) upravlja komorom i vrši delegatsku funkciju. Osoba kojoj je prvostupanjskom presudom dovedena funkcija predsjednika u pitanje upravlja komorom. Vi joj to dopuštate. Vi joj dopuštate da se skriva iza vašeg imena i koristi sporost pravnog sustava kako bi sačuvala svoju poziciju“

- „Priču o visini plače predsjednice ne želim ponavljati. Postoji **PRAVOMOČNO RJEŠENJE POVJERENIKA ZA INFORMIRANJE** sa klauzulom o izvršnosti po kojem komora nije postupila“
- „Ako je to predsjednica komore onda je to jasan pokazatelj korištenja funkcije i institucije Komore kako bi se naškodilo članu komore koji jasno i glasno progovara o događanjima u komori informirajući fizioterapeute, a ponekad koliko vidim i delegate. Primjera radi prilažem Vam i mail iz kojega se lako može uočiti tko i na koji način ruši ugled komori.“
- „Kako je ovoga trenutka gospođa Mirjana Grubišić predsjednica komore, a njezina funkcija kao predsjednice je upitna (što je potvrdilo i Ministarstvo zdravstva ali i Upravni sud u Zagrebu - pisao sam u točki 1 ovog dopisa)“
- „Ovakvo postupanje komore kojom upravlja Mirjana Grubišić smatram ujedno i sukobom interesa. Jer sam dokazao na sudu kako je izbor za predsjednika bio nevažeci/neispravan/namješten a predsjednica komore koristeći mi pokušava koristeći komoru, nanesti znatnu materijalnu štetu.“

d a k l e, narušio dužnost i ugled fizioterapeuta, odnosno njihove djelatnosti i prekršio Kodeks fizioterapeutske etike i deontologije u točki 14. alineja 2. i točki 63. te Zakon o fizioterapeutskoj djelatnosti u članku 18. stavak 1. alineja 7. i 9.,

čime je počinio jednu lakšu povredu disciplinske odgovornosti – narušavanjem dužnosti i ugleda fizioterapeuta, odnosno njihove djelatnosti te Zakona o fizioteraputskoj djelatnosti i Kodeksa fizioterapeutske etike i deontologije – opisano po članku 56. stavku 1. Statuta Hrvatske komore fizioterapeuta, a kažnjivo po članku 8. stavak 2. Pravilnika o pravima i odgovornostima fizioterapeuta

pa mu se na temelju članka 8. stavak 2. Pravilnika o pravima i odgovornostima fizioterapeuta za počinjenu laku povredu disciplinske odgovornosti izriče kazna

UKORA

Na temelju članka 48. Pravilnika o disciplinskom postupku Hrvatske komore fizioterapeuta Goran Cvetojević dužan je platiti troškove disciplinskog postupka, a o čemu će sud donijeti posebno rješenje po pravomoćnosti Odluke, na temelju Troškovnika o disciplinskom postupku Hrvatske komore fizioterapeuta.

Obrazloženje

Povjerenstvo za fizioterapeutsku etiku i deontologiju Hrvatske komore fizioterapeuta je 28. studenog 2018. godine podnijelo ovom sudu zahtjev za pokretanje disciplinskog postupka protiv člana Komore Gorana Cvetojevića zbog teške povrede disciplinske odgovornosti – narušavanjem dužnosti i ugleda fizioterapeuta, odnosno njihove djelatnosti te Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti i Kodeksa fizioterapeutske etike i deontologije – opisano po članku 56. stavku 2. Statuta Hrvatske komore fizioterapeuta, a kažnjivo po članku 8. i 9. Pravilnika o pravima i odgovornostima fizioterapeuta.

Član Komore Goran Cvetojević je izjavio da se ne smatra odgovornim za disciplinske povrede koje mu se stavljaju na teret u zahtjevu za pokretanje disciplinskog postupka.

U dokaznom postupku sud je ispitao svjedoke M. B. Š., Z. F. i M. G. (list 12 spisa), sud je pročitao: otvoreno pismo od 2.8.2018. godine poslano sa adrese , dopis Gorana Cvetojevića Općinskom građanskom sudu u Zagrebu – odgovor na tužbu u parničnom predmetu Pn-1812/2018, dopis upućen elektroničkom poštom u potpisu Mirjane Grubišić s naznačenim adresatima Dario Nakić ministar zdravlja, Kolinda Grabar Kitarović predsjednica RH, a na znanje AZOP i Povjerenici za informiranje (list 1a spisa), Izvješće Nadzornog odbora HKF vijeću HKF i Skupštini HKF od 28.9.2018.g. (list 1b spisa), Odluku Skupštine HKF od 5.10.2018. godine (list 1c spisa), uvjerenje Općinskog kaznenog suda u Zagrebu Su-Ukp-26296/18 od 27.9.2018.g., prigovor Hrvatske komore fizioterapeuta na postupanje Ministarstva zdravlja na Izvješće o provedenom upravnom nadzoru od 10.4.2014. godine, Odluku Skupštine Komore od 15.5.2014.g., Zapisnik elektronske izvanredne Skupštine HKF od 15.5.2014. godine, dopis Ministarstva zdravstva Klasa 008-01/18-01/06 Ur.broj: 534-01/10-18-5 od 21.2.2018.g. i tom dopisu priloženo rješenje Ministarstva zdravstva Klasa: UP/I-008-001/14-01/09, Ur. broj 534/02/I-14-16 od 18.8.2014. godine, Rješenje Povjerenika za informiranje Klasa: UP/II-008-07/15-01/19, Ur broj: 401-01/06-16-04 od 28.12.2016. godine (list 14 spisa), dopis Hrvatske komore fizioterapeuta Klasa: 053-01/15-02/5 Ur. broj 333-16-17 od 14.6.2016. godine upućen Goranu Cvetojeviću, prazan IP obrazac s naslovom Obračun isplaćene plaće/naknade plaće (list 13 spisa), presude Upravnog suda u Zagrebu Us-I-2051/14 od 13.6.2018.g., presuda Visokog upravnog suda Usž-730/18 od 13.6.2018.g., Izvješće o provedenom Upravnom nadzoru u HKF od Povjerenstva Ministarstva zdravlja Klasa: 040-01/14-01/01 od 10.4.2014.g., Zapisnik o provedenom upravnom nadzoru Ministarstva zdravlja Klasa: 040-01/14-01/01 od 18.3.2014. godine, Rješenje Županijskog suda u Zagrebu KŽ-150/19 od 26.2.2019.g., Rješenje Povjerenika za informiranje Klasa: UP/II-008-07/15-01/253 od 1.12.2015. godine (list 11 spisa). pogledati na zapisniku od 21.5. za sjednicu – uvid u web stranicu.

Kao nevažan prijedlog odbijen je dokazni prijedlog braniteljice za ispitivanjem svjedoka G. V. na okolnost da delegati na Skupštini nisu bili upoznati s činjenicom da je donesena presuda Visokog upravnog suda RH posl. br. Usž-730/18 od 13. lipnja 2018.g. kojom je odlučeno o žalbi Komore na presudu Upravnog suda u Zagrebu posl. br. UsI-2051/14 od 15. studenog 2017.g. kojom je odbijena tužba Hrvatske komore fizioterapeuta, budući da je na temelju izvedenih dokaza činjenično stanje dovoljno utvrđeno, pa nije od utjecaja za rješavanje ovog predmeta. Sud isti smatra irelevantnim jer je za odluku o krivnji člana Komore bez značaja da li je nakon inkriminiranog dopisa Skupština bila upoznata s presudama Upravnog i Visokog upravnog suda ili ne budući je za utvrđivanje odgovornosti člana Komore za terećeno disciplinsko djelo relevantno saznanje o tim presudama od strane člana Komore u trenutku kada je uputio inkriminirani dopis.

Sud nije prihvatio navode člana Komore Gorana Cvetojevića u pogledu sumnje u povredu prava na obranu jer je datum urudžbiranja zahtjeva 28.11.2018.g., a datum printanja e-maila 3 mjeseca nakon što je zahtjev urudžbiran, slijedom čega smatra da se radi ili o naknadnom umetanju dokaza u spis ili o zlouporabi prava podnositelja zahtjeva. Naime, sud smatra da podnositelj zahtjeva nema ograničenja glede dostave dokaza koji su u vezi sa podnesenim zahtjevom, te iste može dostavljati za cijelo vrijeme trajanja disciplinskog postupka, ukoliko su isti postojali u vrijeme podnošenja zahtjeva, što evidentno jesu. Osim toga, čak i da je sporni e-mail i zamijenjen istovjetnim naknadno, iz sudu nepoznatih razloga, time ne bi bilo povrijeđeno pravo na obranu člana Komore niti bi njemu na takav način bilo povrijeđeno pravo obrane s obzirom da se radi o potpuno identičnom e-mailu čiji sadržaj član Komore

uopće ne spori, kao niti samu autentičnost istog, pa se on mogao odmah od zaprimanja zahtjeva za pokretanje očitovati o istom, iz razloga što mu je taj e-mail dostavljen odmah uz zahtjev za pokretanje disciplinskog postupka.

Sud nije prihvatio niti navode braniteljice da je Povjerenstvo za etiku i deontologiju Komore neovlašteno zastupano jer punomoćnik nije zakonski zastupnik Komore, niti njezin zaposlenik, a ni odvjetnik, tako da ne može zastupati Povjerenstvo za etiku i deontologiju Komore, što je činio tijekom ovog postupka. Naime, Pravilnik o disciplinskom postupku je primarno primjenjiv procesni akt u odnosu na supsidijarno primjenjive propise u pogledu reguliranja ovog disciplinskog postupka, tako da se na ovaj postupak prvenstveno primjenjuje navedeni Pravilnik, a tek ako isti ne sadrži odgovarajuće odredbe koje uređuju pojedino procesnopravno pitanje, onda se primjenjuje podredno Zakon o kaznenom postupku, a sukladno odredbi čl. 2 st. 2. Pravilnika o disciplinskom postupku. S tim u vezi, ukazuje se na to da je odredbom čl. 10. st. 2. Pravilnika o disciplinskom postupku propisano da podnositelja zahtjeva pred Sudom Komore može zastupati osoba koju on ovlasti. Slijedom navedenog, ovlast suda nije preispitivati zašto je podnositelj neku osobu ovlastio za zastupanje niti ulaziti u njihov međusobni odnos. U konkretnom slučaju nema spora o tome da je ovlašteni podnositelj zahtjeva Povjerenstvo za etiku i deontologiju ovlastilo Antu Klarića za zastupanje u ovom postupku, a s obzirom da spisu prileži punomoć kojom mu je ta ovlast dana.

Brižljivom ocjenom provedenih dokaza, svakog pojedničano i u vezi s ostalima, sud je našao dokazanim da je član Komore Goran Cvetojević počinio disciplinsko djelo koje je činjenično opisano u zahtjevu za pokretanje disciplinskog postupka te da je na takav način narušio dužnost i ugled fizioterapeuta, odnosno njihove djelatnosti i prekršio Kodeks fizioterapeutske etike i deontologije u točki 14. alineja 2. i točki 63. te Zakon o fizioterapeutskoj djelatnosti u članku 18. stavak 1. alineja 7. i 9.

Član Komore Goran Cvetojević u svojoj pisanoj obrani u bitnome navodi da je u inkriminiranom e-mailu iznosio isključivo istinite činjenične tvrdnje odnosno vrijednosne sudove utemeljene na činjeničnoj osnovi i to u interesu svih članova Komore odnosno u javnom interesu. Također ukazuje da je Pravilnikom o pravima i odgovornostima propisano da su prava i obveze članova Komore upravljati Komorom preko svojih predstavnika i predlagati i razmatrati pitanja iz djelokruga Komore. Navodi da nije postupao s ciljem da naškodi časti ili ugledu gđe. Mirjane Grubišić, već s ciljem da delegate Skupštine informira o pravomoćnoj presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. Navodi da su predsjednica Komore i Izvršni odbor Komore članovima Komore prigovor na Izvješće, tužbu i žalbu pred Upravnim i Visokim upravnim sudom predstavljali kao način osporavanja mjera iz Izvješća. Navodi da je opravdan razlog za obraćanje delegatima Skupštine bio što su oni članovi tijela koje je nositelj mjera izrečenih od Ministarstva. Navodi da je na temelju izraza iz Izvješća „obvezuje se Skupština Komore“ formirao vlastiti vrijednosni sud o tome da se radi o „nalaganju“. Navodi da na službenoj stranici Komore postoji popis odluka i zaključaka sa sjednica Skupštine Hrvatske komore fizioterapeuta iz kojeg proizlazi da je sjednica Skupštine Komore održana 3.-5. prosinca 2018.g., nakon što je Komora zaprimila presudu Visokog upravnog suda. Navodi da nikada nije tvrdio da se protiv predsjednice Komore vodi kazneni postupak, već da je protiv osobe koja upravlja Komorom pokrenuta kaznena prijava, što je, navodi, i dokazao, da Ministarstvo zdravstva obvezalo Skupštinu Komore da donese odluku o poništenju natječaja za izbor i imenovanje predsjednika Komore, na temelju čega je formirao vlastiti vrijednosni sud „dovedena u pitanje funkcija predsjednika, a da su se i delegati Skupštine obratili Ministarstvu zdravstva kako bi to tijelo obavijestili o nezakonitom

postupanju Komore. Navodi da postoji pravomoćno rješenje Povjerenika za informiranje sa klauzulom izvršnosti po kojem Komora nije postupila. Navodi da iz e-maila upućenog predsjednici RH slijedi da predsjednica Komore ne poštuje kolegu fizioterapeuta niti institucije Republike Hrvatske (Povjerenika za informiranje). Navodi da su Hrvatska komora fizioterapeuta zastupana po predsjednici Mirjani Grubišić i Mirjana Grubišić, na temelju krajnje upitnih osnova, protiv njega vodili čak tri sudska postupka (pred Općinskim kaznenim sudom, Općinskim građanskim sudom, te Upravnim sudom u Zagrebu), a što mu je prouzročilo i dalje uzrokuje znatnu materijalnu štetu u vidu odvjetničkih troškova, te izgubljene zarade u poslovanju. Ukazuje da on, kao i svi građanski RH, imaju pravo na slobodu mišljenja i izražavanja s time da je pravo na slobodu mišljenja i izražavanja prošireno funkcionalnim demokratskim pravom građana, u ovom slučaju delegata Skupštine, da budu informirani. Navodi da je i funkcija predsjednice Komore javna funkcija, te stoga predsjednica mora trpjeti grublji kritičizam i negativnije vrijednosne sudove u odnosu na privatne osobe.

Član Komore Goran Cvetojević u svojoj usmenoj obrani u bitnome navodi da je nesporno da je on poslao inkriminirani mail - otvoreno pismo, a to je učinio sa željom da informira članove Skupštine o odlukama upravnih sudova, Ministarstva i Povjerenice za informiranje, budući da je on inicirao postupak pred Ministarstvom zdravstva. Navodi da je Ministarstvo zdravstva napravilo upravni nadzor te je donijelo mjeru kojom je Skupštini Komore naloženo da: 1. poništi natječaj za predsjednika Komore, 2. raspiše novi natječaj za izbor predsjednika Komore, 3. da se poništi odluka o imenovanju predsjednika, 4. da se postavi zamjenik predsjednika. Na tu mjeru je Vijeće Komore donijelo odluku da se poništava pred upravnim sudom. Navodi da je njegovo mišljenje da je postupao isključivo na temelju dokumentacije, pa ako je Ministarstvo zdravstva reklo da nešto treba napraviti, a Upravni sud je to i potvrdio onda ne smatra da je napravio bilo što što nije smio napraviti. Navodi da na Skupštini nikada nije bila pročitana ni jedna odluka, bilo suda, bilo nekog drugog tijela, a koja mu se ovdje stavlja na teret, nego su iste bile samo interpretirane. Smatra da bi predsjednik Komore svoju dužnost trebao obavljati bez naknade, da je on proveo 3 godine boreći se dokazati da je plaća predsjednika Komore javni podatak, a umjesto tog podatka dobio je praznu platnu listu, pa je zbog toga bio jako frustriran. Navodi da je podacima o donesenim mjerama od strane Ministarstva zdravstva i presudama Upravnog suda raspolagao prije 2.8.2018. g. kada je uputio inkriminirano otvoreno pismo, a Mjere je, navodi, dobio ili od Povjerenika za informiranje ili od Ministarstva zdravstva, ne može točno sjetiti od koga, a presudu Upravnog suda je dobio od Povjerenika za informiranje. Nadalje navodi da je dobio presudu od svoje odvjetnice, a na poseban upit predsjednika vijeća kako je mogao dobiti presudu od svoje odvjetnice budući da nije stranka u postupku odgovara da je dobio presudu od Povjerenika za informiranje. Navodi da shvaća da je Ministarstvo naložilo Komori izvršenje navedenih mjera, a da je Upravni sud i Visoki upravni sud odbio tužbu Komore protiv takvih mjera, radi čega su te mjere i dalje na snazi. Navodi da prema njegovom mišljenju Upravni sud nije naložio Komori poduzimanje tih mjera, nego je samo odbio tužbu Komore protiv mjera Ministarstva zdravstva. Navodi da nije propisana procedura u slučajevima kada se član Komore želi žaliti na pojedina postupanja ili odluke odnosno akte članova i tijela Komore, pojašnjava da možda i postoji propisana procedura ali to njemu nije poznato budući da u inkriminirano vrijeme na web stranici Komore nisu bili objavljeni nikakvi akti Komore, pa čak ni podaci o članovima tijela Komore, a navodi da, koliko se sjeća, web nije niti radio oko 6 mjeseci, ali nije siguran. Na upit predsjednika vijeća da pojasni navode iz svojeg otvorenog pisma u pogledu činjenice da je protiv osobe koja upravlja Komorom i vrši delegatsku funkciju pokrenuta kaznena prijava član Komore odgovara da je on pod time mislio na Mirjanu Grubišić, a kaznenu prijavu je podnio on sam Općinskom državnom odvjetništvu u

Zagrebu protiv iste, a zbog nepostupanja po rješenju Povjerenice za informiranje vezano za dostavu podatka o visini bruto plaće predsjednika Komore, te da je po toj kaznenoj prijavi državno odvjetništvo odgovorilo da nepostupanje po rješenju Povjerenice za informiranje ne predstavlja kazneno djelo. Navodi da je gledao i emisiju Provjereno na Nova TV, gdje je novinarka u tom emisiji navela da se protiv Komore vodi 13 različitih postupaka. Navodi da nije podnio disciplinsku prijavu protiv Mirjane Grubišić ovlaštenom tužitelju HKF-a, odnosno Povjerenstvu za etiku i deontologiju HKF, jer nema povjerenje u tijelo u kojem je jedan član preminuo, a drugi podnio ostavku. Navodi da ne želi odgovarati na pitanja zastupnika podnositelja zahtjeva. Želi još dodati u svojoj obrani da tim pismom on nije htio nikoga osobno uvrijediti niti je isto bilo usmjereno ad personam, nego je htio da institucije Komore profunkcioniraju, s obzirom da on smatra da je vođenje Komore netransparentno, a u prilog govori i činjenica da se na web stranici Komore ne može vidjeti ni tko su delegati Skupštine, da s tim mailom nije izašao u javnost, radi čega mu nije bila namjera rušenja ugleda Komore u javnosti, nego se obratio svojim kolegama fizioterapeutima, članovima Komore i htio je pitanja od interesa Komore raspraviti unutar same Komore. Navodi da je e-mail adrese delegata Skupštine dobio od više delegata Skupštine, koji su dobili materijale uz poziv za Skupštinu. Želi istaknuti da smatra da mu je protivno Statutu onemogućeno sudjelovanje na Skupštini, budući da je bio prvi ispod tzv. crte kad su bili izbori za delegate Skupštine, pa je po Statutu trebalo da prestankom članstva jednog delegata Skupštine inercijom on stupi na njegovo mjesto kao delegat Skupštine budući da je imao najveći broj glasova.

Svjedok Z F iskazuje da je u kolovozu 2018. g. dobio elektroničku poštu od strane člana Komore koja je bila naslovljena na sve delegate Skupštine, da misli da je bila objava i na facebooku na stranici grupe Fizioterapeuta, u kojem je on iznio niz netočnih navoda vezano za rad HKF i predsjednice HKF, između ostalog naveo da se predsjednica i tijela Komore oglašuju na mjere Ministarstva zdravlja koje je Ministarstvo naložilo Komori u sklopu provedenog inspekcijskog nadzora, ali da je Vijeće Komore je odlučilo da ne može postupiti po naloženim mjerama budući se istima zadiralo u djelokrug rada Komore koji ne ulazi u ovlasti nadzora Ministarstva zdravlja, s obzirom da Ministarstvo ima pravo nadzirati samo javne ovlasti Komore. Navodi da mu je ta odluka Vijeća Komore poznata s obzirom da se o istoj raspravljalo i na drugim tijelima pa tako i na Skupštini Komore čiji je i sam član, a s tim u vezi je napomenuo kako je i Skupština Komore potvrdila ovu odluku Vijeća. Navodi kako član Komore nije član Skupštine niti je bio prisutan na Skupštini na kojoj se donijela navedena odluka. Navodi da je Komora podnijela upravnu tužbu Upravnom sudu u Zagrebu protiv navedenih mjera Ministarstva zdravstva, ali je tužba odbačena, a pravni stručnjaci su im pojasnili da Upravni sud pri donošenju te odluke uopće nije ulazio u meritum nego je donio zaključak kako nije nadležan za odlučivanje, stoga tom presudom Upravnog suda Komori nije naloženo da postupi po navedenim mjerama Ministarstva zdravstva. Navodi kako nije pravnik pa ne zna razlikovati je li navedena tužba odbijena ili odbačena, ali navodi da misli da je odbačena. Navodi da mu nije poznato da bi član Komore podnio bilo kakvu tužbu protiv Komore i protiv predsjednice, a da bi dokazao da je funkcija predsjednice nelegalna. Navodi da je predsjednica Komore izabrana u skladu sa Statutom Komore. Navodi da želi istaknuti i to da smatra da je proizvoljnim neistinitim navodima od strane člana Komore počinjena šteta samoj Komori kao i tijelima Komore i da mu nije jasno koja je svrha takvog postupanja člana Komore. Navodim da delegati Skupštine predstavljaju sve članove Komore, a članovi Komore mogu predložiti delegatima da delegati nešto predlože Skupštini. Poznato mu je da je Ministarstvo naložilo Komori mjere koje Komora treba poduzeti. Poznato mu je da je jedna od tih mjera bila da Skupština poništi izbore za predsjednika Komore, ali Skupština po tome nije postupila budući da po Statutu Komore Skupština ne može poništiti

izbore nego može samo smijeniti predsjednika Komore. Navodi da se ne sjeća koji je razlog bio naveden u tim mjerama kao razlog za poništenje izbora ali da zna da nije bilo nikakvog razloga za to. Navodi da je Izvršni odbor Komore odlučio podnijeti i Ustavnu tužbu radi poništenja tih mjera a postupak po toj ustavnoj tužbi je još uvijek u tijeku. Nije mu poznato da li je Komora uložila žalbu na presudu Upravnog suda u Zagrebu kojom je odbačena tužba Komore protiv mjera Ministarstva zdravstva, a o kojoj je već govorio u svom iskazu. Navodi da im je pravna služba objasnila da se odlukom Upravnog suda ništa ne nalaže Komori jer Upravni sud nije odlučivao o meritumu. Navodi da mu je poznato da je član Komore zatražio od Komore podatak o visini bruto plaće predsjednice, te misli da nije dobio zatraženi podatak o visini plaće, a taj podatak nije dobio zato što se plaća za predsjednika Komore ne obračunava u bruto iznosu nego u bodovima, radi čega Komora nije raspolagala tim podatkom, da je Povjerenica za informiranje odlučivala o zahtjevu za pristup informaciji u pogledu zatraženog podatka o visini plaće predsjednice, koliko mu je poznato da je Komora dostavila svu dokumentaciju, a da podatak o visini bruto plaće predsjednice Komore nije dostavljen članu Komore. Navodi da u predmetnoj presudi Upravnog suda nigdje nije naloženo Komori niti bilo kojem tijelu Komore da mora postupiti po navedenim mjerama Ministarstva zdravstva, te ističe kako je ovim istupom člana Komore njegova namjera bila blaćenje Komore i iskrivljavanje realnog stanja.

Svjedok M B Š iskazuje da nije delegat Skupštine, a o objavi Gorana Cvetojevića je saznala sam putem facebook grupe Fizioterapeuta. Navodi da je u inkriminirano vrijeme bila predsjednica Vijeća Komore, a sada je član Izvršnog odbora. Navodi da je u toj objavi član Komore iznio niz neistina na račun Komore i na račun predsjednice Komore, primjerice da je ona nelegalno izabrana za predsjednicu Komore, a predsjednica je izabrana legalno i jednoglasnom odlukom između tri kandidata. U toj objavi član Komore je naglašavao da se trebaju ponoviti izbori i postaviti v.d. predsjednika Komore. Navodi da Upravni sud svojom presudom nije ništa naložio Komori s obzirom da je zaključio kako nije nadležan da bi Komori tako nešto naložio. Koliko joj je poznato član Komore nije nikakvim pravnim sredstvima poništavao izbor predsjednice Komore. Navodi da nije član facebook grupe u kojoj govori u svom iskazu nego je objavu člana Komore vidjela tako što su joj kolege pokazale na mobitelu tu objavu koji su članovi te facebook grupe. Da Upravni sud nije ništa naložio Komori joj je poznato jer je tada bila članica Vijeća Komore pa su o tome na Vijeću raspravljali, ali da ona nikad nije vidjela tu presudu. Navodi da nema saznanja da bi došla kakva presuda Upravnog suda. Poznato joj je da je Ministarstvo zdravstva više puta vršilo inspeksijski nadzor u Komori ali joj nije poznato po čijem zahtjevu. Koliko joj je poznato nije bilo nikakvih posebnih mjera od Ministarstva zdravstva. Pojašnjava kako je bilo različitih nadzora javnih ovlasti Komore, ali da ne zna koliko je točno nadzora bilo u Komori. Poznato joj je da je član Komore tražio podatak o bruto plaći predsjednice Komore međutim Komora takvim podatkom ne raspolaže budući da je plaća određena u bodovima a ne u bruto iznosu. Nije joj poznata odluka Povjerenice u pogledu ovog zahtjeva ali joj je poznato da je ona od Komore dobila relevantan dokument, a u kojem joj je pojašnjeno da se plaća predsjednice obračunava u bodovima. Smatra da Komora nije dužna napraviti novi podatak jer podatak o bruto plaći ne postoji, postoji samo podatak o plaći u bodovima. Navodi da nema saznanja o vrijednosti boda jer to nije njena dužnost niti spada u njene ovlasti u Komori, a da u Komori postoji pravilnik koji određuje vrijednost boda. Navodi da želi istaknuti da smatra kako je mailom od strane člana Komore narušen ugled, kako Komore, tako i svih članova i tijela Komore, te je stvorena negativna percepcija u javnosti fizioterapeuta kao zdravstvenih djelatnika, a to ističe u svjetlu činjenice da je član Komore u svojem mailu napisao kako je protiv predsjednice Komore podneseno više kaznenih prijava, a što nije točno

jer postoje dokazi iz kojih proizlazi suprotno. Navodi da u svom iskazu govori o mailu člana Komore iz 2014. i 2018. odnosno o objavi na facebooku iz 2018. o kojoj je govorila, te želi istaknuti da se te objave non-stop isprepliću jer član Komore stalno izlazi sa sličnim objavama.

Svjedok M G iskazuje da joj je poznat e-mail koji je član Komore poslao delegatima Skupštine na njihove privatne e-maile dana 2.8.2018. i poznat joj je sadržaj tog e-maila. Navodi da sadržaj tog maila ne odgovara istini, da nije istina da su bili nelegalni izbori za predsjednika Komore, da nisu istiniti navodi ni da je član Komore priložio dokaze o tome, da član Komore nije dostavio nikakve dokaze da bi izbori bili nelegalni. S obzirom da delegati nisu pravni stručnjaci, a nisu ni delegati iz saziva Skupštine kad se birao predsjednik Komore, među delegate je unesena velika nelagoda i nemir. S obzirom na nastalu nelagodu i nemir Vijeće Komore je dalo prijedlog Nadzornom odboru da utvrdi ove činjenice o kojima je član Komore pisao u svom mailu. Navodi da je Nadzorni odbor donio očitovanje u kojem je izrekao kako su navodi člana Komore neistiniti, a očitovanje je i Skupština prihvatila većinom glasova. Navodi da je neistina da je da je Upravni sud potvrdio ono što je Ministarstvo naložilo Komori, kao što nije istina ni da je Ministarstvo donijelo rješenje kojim bi naložilo Komori određeno postupanje, da je Ministarstvo donijelo prijedlog mjera, a koji akt nije upravni akt, što je potvrdio i Upravni sud u Zagrebu. Navodi da su oni ne znajući da se ne radi o upravnom aktu podnijeli upravnu tužbu Upravnom sudu u Zagrebu, koji je tu tužbu odbio s obrazloženjem da navedene mjere Ministarstva zdravstva ne predstavljaju upravni akt, radi čega oni po tim mjerama nisu bili dužni niti postupiti, a da su kojim slučajem postupili po tim mjerama prekršili bi svoj Statut. Navodi da od mjera koje je Ministarstvo donijelo samo dvije su se odnosile na javne ovlasti Komore i to uvjetno rečeno, dok su se sve ostale odnosile na unutarnju autonomiju Komore, odnosno isključivo na izbore predsjednika Komore, od te dvije mjere koje su se ticale javnih ovlasti jedna se odnosila na nalog izmjene Statuta što smatra apsurdnim budući da ministar zdravstva po zakonu daje suglasnost na Statut. Sukladno tome, ministar je i dao suglasnost na sve izmjene i dopune Statuta pa apsurdnim nalazi da Ministarstvo nalaže izmjenu Statuta kojeg je već i sam čelnik Ministarstva potvrdio. Druga mjera se odnosila na nalog za izmjene i dopune Pravilnika o stručnom nadzoru. Navodi da joj je poznato da je sam član Komore protiv nje podnio kaznenu prijavu, a za koju je posredno saznala kroz spis financijskog nadzora nad radom Komore u upravnom postupku, da je ta kaznena prijava odbačena od strane državnog odvjetništva. Napominje da je po toj kaznenoj prijavi, a po nalogu 5. PP Zagreb proveden financijski nadzor, nadzor porezne uprave, radne inspekcije, upravni nadzor Ministarstva zdravstva i nadzor zaštite na radu, a niti u jednom od tih nadzora nisu nađene nikakve nepravilnosti, osim u pogledu nadzora zaštite na radu, gdje su pronađene nepravilnosti u smislu nedostatka prve pomoći, protupožarnog aparata i procjene zaštite na radu. Navodi da protiv nje nije vođen nikakav kazneni postupak. Navodi da je točno da je član Komore od Komore tražio podatak o visini plaće predsjednika Komore. kao što je točno da mu Komora taj podatak nije dostavila, a to mu Komora nije dostavila iz razloga što je Komora tada smatrala da podatak o visini plaće svakog zaposlenika Komore predstavlja tajni podatak u smislu Pravilnika o dužnosti čuvanja poslovne i profesionalne tajne, kao i Zakona o zaštiti osobnih podataka, a u tom trenutku nisu ni provjeravali imaju li taj podatak nego su se držali pravilnika i zakona. Taj podatak je i Povjerenica za informiranje zatražila, a oni su ga dostavili, iako s istim nisu raspolagali, ali su ga proizveli na način da je knjigovodstvo izvršilo obračun bruto plaće predsjednika koji su dostavili Povjerenici na njezin zahtjev. Navodi da njena funkcija predsjednika Komore nije upitna niti bi to proizlazilo iz odluke Upravnog suda, da je legalno izabrana na funkciju predsjednika Komore u skladu sa Statutom i to jednoglasno. Po Statutu predsjednika bira Povjerenstvo za izbor i imenovanje, a

Skupština ga imenuje, a u konkretnom slučaju je provedeno sve po proceduri. Navodi da je Goran Cvetojević dao predstavku na način izbora predsjednika s kojom predstavkom nije upoznata. Ministarstvo zdravstva je došlo u upravni nadzor po predstavi i isključivo su nadzirali izbore. Ministarstvo zdravstva je pronašlo nedostatke u preambuli natječaja, međutim ni jedan kandidat nije imao prigovora na preambulu niti su pokrenuli kakav sudski postupak da bi poništili izbore za predsjednika. Poznato joj je da je član Komore na svojoj facebook stranici objavio dokument Ministarstva zdravstva koji se odnosi na prijedlog mjera Komori, a budući da on nije imao pravo uvida u taj prijedlog mjera zaključuje da je taj prijedlog mjera dobio neovlašteno iz Ministarstva zdravstva, s obzirom da su on i njegov brat Saša Cvetojević u dobrim odnosima s tadašnjim ministrom zdravstva Rajkom Ostojićem i ravnateljem HZZO-a Sinišom Vargom, a u to vrijeme je zaposlena i šogorica člana Komore odnosno supruga Saše Cvetojevića na visoku funkciju u Ministarstvu zdravstva. Navodi da budući da je Ministarstvo zdravstva vršilo upravni nadzor nad radom Komore protivno čl. 29. Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti, odnosno vršilo je nadzor i nad radom nejavnih ovlasti, što je protivno citiranoj odredbi Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti, iz čega zaključuje da je Ministarstvo zdravstva vršilo politički pritisak da ju se smjeni s funkcije predsjednika Komore, a da se za predsjednika izabere Goran Cvetojević ako Komora želi imati mira od upravnog nadzora Ministarstva zdravstva. Navodi da je i član Komore bio jedan od troje kandidata za predsjednika. Smatra da je u toj sprezi braće Cvetojević i Ministarstva zdravstva sudjelovala i Gordana Mustać, službenica Ministarstva zdravstva. Navodi da svaki član Komore može uputiti predstavku tijelima Komore, da je i Skupština tijelo Komore, da se predavka podnosi tijelu Komore u okviru djelokruga rada tog tijela Komore. Navodi da je nositelj mjera bila Skupština Komore, ali želi naglasiti da je Skupština odbacila te mjere u prošlom sazivu, također da je Vijeće Komore na zajedničkoj sjednici sa predsjednicima područnih vijeća, a koji su ujedno i delegati Skupštine, donijelo zaključak da su predložene mjere protuzakonite i da se poduzmu sve radnje protiv istih mjera kako bi se zaštitila Komora. Navodi da Vijeće Komore upravlja Komorom između dvije Skupštine, ono zakonito donosi odluke i zaključke, a sukladno Statutu, iz toga proizlazi ovlaštenje Vijeća Komore da mjere Ministarstva zdravstva utvrdi protuzakonitim. Navodi da se delegati Skupštine informiraju o odlukama sudovima ako netko to zatraži, a ne sjeća se da li je informirala delegate o presudi Visokog upravnog suda RH. Na upite braniteljice također odgovara da su upravnom tužbom o kojoj je bilo riječi tražili poništenje prijedloga mjera koje je donijelo Ministarstvo, da je u nadzoru zaštite na radu o kojem je iskazivala u svom današnjem iskazu kažnjena Komora, ali se ne sjeća da li je i ona kažnjena kao odgovorna osoba jer je to bilo davno, da podatak o bruto plaći nije dostavljen osobno članu Komore nego samo Povjereniku za informiranje budući da se radi o podatku koji nisu imali nego su ga morali proizvesti, da dobiva plaću na tekući račun neto iznos, a na platnoj listi ne piše bruto iznos, odnosno ne postoji stavka koja se odnosi na bruto iznos, te da nije dostavila nikakvu platnu listu članu Komore, da sukladno pravilniku koji donosi ministar rada a odnosi se na to što mora sadržavati platna lista ne postoji stavka koja se odnosi na bruto plaću, da Komora ima više javnih ovlasti, a Statutom je propisano koje je tijelo Komore nadležno za provođenje koje javne ovlasti. Navodi da su jednom donesene izmjene i dopune Statuta bez suglasnosti ministra i te izmjene i dopune su upisane u sudski registar.

Tijekom dokaznog postupka nesporna je bila činjenica da je član Komore uputio inkriminirani dopis delegatima Skupštine, to ne spori niti sam član Komore u svojoj obrani, a navedena okolnost je potkrijepljena i materijalnim dokazima, odnosno iz prijepisa tog dopisa, kao i iskazima svjedoka ispitanima na raspravi. Sud je prilikom odlučivanja o odgovornosti člana Komore prvo utvrđivao da li su istiniti navodi člana Komore iz njegovog inkriminiranog

dopisa, a nakon toga je utvrđivao da li je član Komore imao opravdanog razloga vjerovati da su ti navodi točni. Sud je tako na temelju rezultata dokaznog postupka utvrdio da inkriminirani navodi iz spornog dopisa člana Komore niti su točni, niti je on imao opravdanog razloga vjerovati u istinitost istih. Naime, uvidom u presudu Upravnog suda u Zagrebu posl. br. UsI-2051/14 od 15. studenog 2017. g. i presudu Visokog upravnog suda RH posl. br. Usž-730/18 od 13. lipnja 2018. g. je vidljivo da ovi upravni sudovi nisu, ni direktno, niti indirektno, naložili nikakvo postupanje Skupštini Komore, pa tako niti da donese odluku o poništenju natječaja za izbor i imenovanje predsjednika Komore. Iz obrazloženja presude Upravnog suda u Zagrebu, a koja je potvrđena presudom Visokog upravnog suda RH, vidljivo je da je upravna tužba HKF-a odbijena iz razloga što Upravni sud smatra da Mjere Ministarstva zdravstva RH na koje se referira član Komore u svojem inkriminiranom dopisu nisu upravni akt, pa kao takav niti pravno obvezujući za Komoru, odnosno za Skupštinu Komore, iz čega onda proizlazi da Upravni sud nije naložio nikakvo postupanje Skupštini Komore. Nadalje, iz same obrane člana Komore proizlazi kako on stvarno nema nikakvih saznanja o tome da bi protiv predsjednice Komore Mirjane Grubišić bila podnesena kakva kaznena prijava, osim one koju je on sam protiv nje podnio, a koja je odbačena od strane Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu. U pogledu zaključka suda da član Komore nije imao opravdanog razloga vjerovati u istinitost svojih navoda iz inkriminiranog dopisa govori upravo ta činjenica da je on sam protiv predsjednice Komore podnio neosnovanu kaznenu prijavu, koja je naposljetku i odbačena od strane državnog odvjetništva, a da drugih kaznenih prijava nije bilo. Dakle, član Komore sam podnosi prijavu protiv predsjednice Komore i onda tu vlastitu prijavu iskorištava da bi je optužio u svojem inkriminiranom dopisu, iz čega je vidljivo da njegov motiv za ovakvo postupanje nije bio interes Komore, a kako on to sam tvrdi u svojoj obrani, nego upravo suprotno, ovakvo postupanje je bilo isključivo motivirano željom da se naruši ugled predsjednice Komore, a kako bi on ostvario neke svoje zamišljene interese unutar Komore. S tim u vezi sud posebno napominje kako je iz priloženog Uvjerenja Općinskog kaznenog suda u Zagrebu posl. br. Su-Ukp-26296/2018 od 27. rujna 2018.g. utvrdio da se protiv Mirjane Grubišić ne vodi nikakav kazneni postupak. Osim toga, nesporno je da je do inspekcije unutar Komore od strane Ministarstva zdravstva RH, a posljedično tome i do predmetnih Mjera Ministarstva zdravstva RH došlo inicijativom samog člana Komore s obzirom da sam član Komore u svojoj usmenoj obrani to navodi, pa je onda i iz toga vidljiv navedeni motiv člana Komore za ovakvo postupanje. Naime, Ministarstvo zdravstva ima pravo nadzora nad Komorom, ali samo u pogledu javnih ovlasti Komore, dok u pogledu ostalog predmeta poslovanja Komore, kao i same organizacije Komore, a time i provedbe izbora za članove tijela Komore, Ministarstvo zdravstva nema nikakve ovlasti niti nadležnosti u pogledu nadzora istih. Navedeno je utvrdio i sam Upravni sud u Zagrebu u svojoj presudi posl. br. UsI-2051/14 od 15. studenog 2017.g. budući je utvrdio da predmetne Mjere koje je Ministarstvo zdravstva RH donijelo u pogledu unutarnje organizacije Komore i izbora za članove tijela Komore nemaju pravno obvezujuću snagu i kao takve nisu upravni akt. Imajući u vidu navedeno, ovaj sud zaključuje da je postupanjem člana Komore, kojim je išao navedenom inicijativom prema Ministarstvu zdravstva RH, izravno narušio autonomiju Komore, te išao protiv interesa Komore, a radi svojih vlastitih interesa, budući je bio nezadovoljan izborom predsjednice Komore u osobi Mirjane Grubišić, a kojoj je on bio protukandidat. Ovaj sud smatra da ovakvo postupanje samo po sebi predstavlja disciplinsku povredu, međutim kako takvo postupanje nije obuhvaćeno zahtjevom za pokretanje disciplinskog postupka, sud takvo postupanje nije mogao cijeniti kao disciplinsku povredu, ali takvo postupanje je mogao ocjenjivati u kontekstu cjelokupnog postupanja člana Komore pa na temelju takve okolnosti zaključiti da i ta okolnost govori u prilog tome da on nije imao opravdan razlog vjerovati u istinitost navoda iz svojeg inkriminiranog dopisa te da nije

postupao u interesu Komore nego upravo suprotno tome, odnosno izravno protivno interesima Komore, pri tom svjesno i namjerno narušavajući čast i ugled Mirjane Grubišić radi svojih vlastitih interesima, a budući da je on na izborima za predsjednika Komore od nje izgubio pa je radi vlastitih probitaka spreman žrtvovati i interese Komore i ugled svoje kolegice. Naime, nedvojbeno je da je interes Komore što veća autonomija u odnosu na druga tijela, prvenstveno na Ministarstvo zdravstva RH, a osobito u pogledu nejavnih ovlasti, koja joj je priznata zakonom, pa svaki član Komore koji samostalno, bez znanja i odobrenja ovlaštenih tijela Komore istupa na način da pred Ministarstvom zdravstva RH inicira postupanja kojima se ugrožava zakonom zajamčena autonomija Komore u pogledu nejavnih ovlasti, nedvojbeno ide protiv vlastite Komore i na svojevrsan način čini „izdaju“ svoje Komore. Ovdje sud ne spori da svaki član Komore ili svaki kandidat za članstvo u pojedinom tijelu Komore ima pravo osporavati bilo koju odluku Komore, pa tako i odluku o izboru tijela Komore, te samu zakonitost tih odluka, međutim svaki član Komore to može činiti samo na zakonom propisani način. U konkretnom slučaju, član Komore, ukoliko je smatrao da su izbori za predsjednika Komore provedeni nezakonito, on je tu odluku mogao osporavati na zakonom propisani način u upravnom sporu, pred upravnim sudom koji je nadležan za takav nadzor zakonitosti akata upravnih tijela, a ne obraćajući se državnom tijelu koje nema nikakve ovlasti u pogledu kontrole zakonitosti izbora za predsjednika Komore. Stoga, da je član Komore u konkretnom slučaju zaista imao dobre namjere i da je postupao u interesu Komore, on bi zakonitost provedenih izbora za predsjednika Komore osporavao pred nadležnim upravnim sudom, a ne pred Ministarstvom zdravstva RH. Jednako tako, ukoliko je smatrao da je određenu problematiku potrebno raspraviti na Skupštini Komore, član Komore se mogao obratiti delegatima područnog vijeća kojem pripada sa svojim primjedbama i prijedlozima da se to pitanje stavi na dnevni red Skupštine i raspravi na Skupštini, a na kojoj bi se predsjednica Komore imala priliku očitovati o tim primjedbama i prijedlozima, a ne slati privatne mailove svim delegatima Skupštine neposredno prije održavanja iste, bez mogućnosti da se predsjednica Komore može očitovati na te primjedbe i braniti od istih, te na takav način unositi nemir na Skupštini koja se treba održati i unaprijed stvarati negativno ozračje i sumnju na nezakonito postupanje.

Nadalje, sud zaključuje da član Komore, kada je bio uputio inkriminirani dopis delegatima Skupštine nije imao saznanja o samom sadržaju presude Upravnog suda u Zagrebu posl. br. UsI-2051/14 od 15. studenog 2017.g. i presude Visokog upravnog suda RH posl. br. Usž-730/18 od 13. lipnja 2018.g., kao niti o sadržaju Mjera Ministarstva zdravstva, iako član Komore u svojoj obrani navodi suprotno. Naime, član Komore nije bio stranka u postupku pred Upravnim sudom u Zagrebu u kojem je donesena presuda Upravnog suda u Zagrebu posl. br. UsI-2051/14 od 15. studenog 2017.g., pa kao takav nije imao pravo uvida u spis tog suda u tom postupku, a jednako tako nije imao prava uvida niti u Mjere Ministarstva zdravstva RH, s tim u vezi sud ne prihvaća navode iz obrane člana Komore u kojima on navodi prvo da je presudu Upravnog suda dobio od Povjerenika za informiranje, a onda da je tu presudu dobio od svoje odvjetnice, jer to naprosto nije moguće. Od svoje odvjetnice presudu nije mogao dobiti iz razloga što on nije bio stranka u tom postupku kako je prethodno pojašnjeno, a budući da on nije bio stranka u tom postupku, onda ga ni njegova odvjetnica nije mogla zastupati u tom postupku, niti imati uvida u spis predmeta, a od Povjerenika za informiranje također nije dobio navedene presude Upravnog suda u Zagrebu i Visokog upravnog suda RH na uvid jer o tome nema materijalnih dokaza u spisu, a niti je to pravno moguće da bi sam Povjerenik za informiranje mogao članu Komore dostavljati takve odluke. Također, član Komore nije imao uvida ni u Mjere Ministarstva zdravstva RH, budući da to proizlazi iz Rješenja Ministarstva zdravstva Klasa: UP/I-008-01/14-01/09; Ur. broj: 534-02-

2/1-14-16 od 18. kolovoza 2014.g., kao i iz Rješenja Povjerenika za informiranje: Klasa: UP/II-008-07/15-01/19; Ur. broj: 401-01/06-16-04 od 28. veljače 2016.g. U prilog tome govori i činjenica da sam član Komore u svojoj obrani kontradiktorno iskazuje o tome kako je došao do sadržaja predmetnih presuda Upravnog suda u Zagrebu i Visokog upravnog suda RH, gdje on suočen s pitanjima predsjednika vijeća različito iskazuje u pogledu te okolnosti, odnosno prvo navodi da je presudu dobio od Povjerenika za informiranje, potom navodi da je presudu dobio od svoje odvjetnice, a nakon toga ponovno da je presude dobio od Povjerenika za informiranje. Slijedom navedenog, član Komore u trenutku kada je pisao i poslao inkriminirani dopis delegatima Skupštine nije imao uvida u sam sadržaj predmetnih presuda Upravnog suda u Zagrebu i Visokog upravnog suda RH, kao ni u sadržaj Mjera Ministarstva zdravstva, nego je očigledno o tim aktima samo načuo da postoje, ali ga to nije spriječilo da delegatima Skupštine piše o nečemu o čemu pravih saznanja nema. Sud smatra da je već samo ovakvo postupanje člana Komore neodgovorno, čak i da je imao dobre namjere, jer je vrlo neodgovorno prozivati nekoga za protupravno postupanje samo na temelju nečega što je samo načuo, a o čemu nema pravih saznanja. Međutim, ovdje sud ponavlja da je utvrdio na temelju rezultata dokaznog postupka kako namjere člana Komore prilikom inkriminiranog postupanja nisu bile dobronamjerne, nego je on postupao isključivo u vlastitom interesu, a protivno interesima Komore, narušavajući ugled fizioterapeuta i svojih kolega.

Treba ukazati i na to da je član Komore u svojoj pisanoj obrani upirao u to da inkriminirani dopis predstavlja njegovo Ustavom zajamčeno pravo na slobodu govora, a s čime se ovaj sud ne slaže. Naime, pravo na slobodu govora ne predstavlja apsolutno ničim ograničeno pravo gdje svatko može govoriti što god mu padne na pamet, nego je to pravo, kao uostalom sva druga prava, ograničeno tuđim pravima. Tako član Komore ima pravo kritizirati rad tijela Komore i pritom iznositi svoj vrijednosni sud u toj svojoj kritici, međutim u konkretnom slučaju član Komore je nedvojbeno iznio neistine, odnosno klevete, na račun svoje kolegice i same Skupštine Komore, a u istinitost kojih on nije imao opravdanog razloga vjerovati, kako je to utvrđeno u dokaznom postupku, stoga takvo iznošenje neistinitih činjenica nikako ne može predstavljati pravo na slobodu govora, tim više što je isto motivirano narušavanjem ugleda Komore i svojih kolega. Osim toga, kritika nije upućena na propisani način, odnosno stavljanjem na dnevni red Skupštine da se to pitanje razjasni, a kako je to prethodno pojašnjeno, nego je upućeno u privatnom dopisu delegatima Skupštine Komore s ciljem da se unese nemir na samoj Skupštini.

Sud je po službenoj dužnosti izmijenio pravnu kvalifikaciju disciplinske povrede jer smatra da se, sukladno utvrđenom činjeničnom stanju, radi o lakšoj povredi, a navedena izmjena ne zadire u identitet optužbe, niti je na štetu člana Komore, nego mu ide u prilog. Naime, Statutom Hrvatske komore fizioterapeuta, u čl. 56., prema mišljenju suda, nisu postavljeni potpuno jasni kriteriji razgraničenja teže i lakše disciplinske povrede, pa će se to pitanje morati razraditi kroz sudsku praksu, a vodeći se općenitim kriterijima koje ovaj članak propisuje za lakše povrede, kao one koje nemaju trajne posljedice ili je posljedica neznatna, a za teže povrede kao one koje imaju teže značenje obzirom na važnost, prirodu povrijeđene dužnosti, visinu materijalne štete ili težinu druge posljedice te s obzirom na okolnosti pod kojima je radnja izvršena odnosno propuštena.

U konkretnom slučaju sud je bio u nedoumici da li bi inkriminirano postupanje člana Komore predstavljalo težu ili lakšu povredu, stoga je sud išao in favorem člana Komore pa je odlučio da njegovo postupanje predstavlja lakšu povredu, tim više što sud smatra da prema svim okolnostima slučaja inkriminirano postupanje ipak ne predstavlja teže značenje obzirom na važnost, prirodu povrijeđene dužnosti, visinu materijalne štete ili težinu druge posljedice te s

obzirom na okolnosti pod kojima je radnja izvršena odnosno propuštena. Radi navedenog, sud je člana Komore osudio za lakšu povredu disciplinske odgovornosti iz čl. 56. st. 1. Statuta Hrvatske komore fizioterapeuta.

Prilikom izbora vrste i mjere disciplinske sankcije, sud se vodio utvrđenim olakotnim i otegotnim okolnostima, pa tako je kao olakotnu okolnost članu Komore uzeo dosadašnju disciplinsku neosuđivanost te korektno držanje pred sudom, kao i to da nije izbjegavao dolazak na raspravu, osim u pogledu prve rasprave na nedolazak koje svoj izostanak nije opravdao, čime je sud utvrdio da je u ukupnom postupanju člana Komore pred sudom isti pokazao da poštuje sud svoje Komore, dok mu je otegotnim uzeo niske pobude počinjenja disciplinskog djela odnosno motivi za počinjenje istog koji su prethodno pojašnjeni, a koji se odnose prvenstveno na činjenicu da je član Komore inkriminiranim dopisom htio narušiti ugled svoje kolegice kojoj je on bio protukandidat na izborima za predsjednika Komore, kao i fizioterapeutske djelatnosti u cjelini, a sve to sa ciljem ostvarenja svojih interesa u pravno nedopuštenoj borbi za čelno mjesto u Komori.

Odredbom čl. 8. st. 2. Pravilnika o pravima i odgovornostima fizioterapeuta za lake povrede su propisane sankcije: kazna ukora i/ili novčana kazna. Cijeneći sve utvrđene olakotne i otegotne okolnosti sud je članu Komore izrekao kaznu ukora smatrajući da će ona postići svoju svrhu generalne i specijalne prevencije, odnosno da će utjecati na svijest člana Komore da ubuduće ne čini disciplinske povrede te da svoje ponašanje kao fizioterapeuta i člana Komore uskladi sa dužnostima i obvezama koje su skopčane s njegovom djelatnošću i statusom, kao i da će utjecati na sve ostale fizioterapeute, odnosno članove Komore, da ne čine disciplinske povrede.

Na temelju članka 48. Pravilnika o disciplinskom postupku Hrvatske komore fizioterapeuta Goran Cvetojević dužan je platiti troškove disciplinskog postupka, a o čemu će sud donijeti posebno rješenje na temelju Troškovnika o disciplinskom postupku Hrvatske komore fizioterapeuta.

U Zagrebu, 18. lipnja 2019. godine

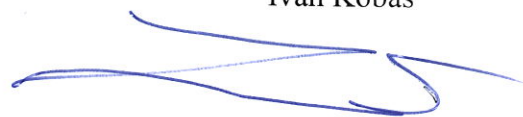
Zapisničar

Matea Cerjan

Predsjednik vijeća

Ivan Kobaš

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove odluke stranke imaju pravo žalbe u roku od petnaest (15) dana od dana primitka pisanog opravka. Žalba se podnosi ovome sudu pisano, u tri (3) istovjetna primjerka, a o njoj odlučuje Visoki sud časti.

DNA:

1. podnositelj zahtjeva
2. branitelj
3. član Komore